РОБОЧИЙ НАРОД

ROBOTCHYJ NAROD — THE WORKING PEOPLE

ПОРІДКОВЕ ЧИСЛО 300. ОРГАН ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІЯЛ-ДЕМОКРАТІЇ В КАНАДІ. REGULAR NUMBER 300

РІК VI. Ч. 39 СЕРЕДА 23. ВЕРЕСНЯ. 1914. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY SEPTEMBER 23. 1914. No. 39 VOL. VI.

В РОСІЇ РЕВОЛЮЦІЯ!

Одеса вже в руках революціонерів

Англія втратила три кораблї. Серби забрали Сараєво.

Одеса в руках революціонерів.

Відень, 17 вересня. З Бухаресту доносять, що до російського посольства в Румунії надійшла вість про грізну революцію в Одесі. Місто находить ся в руках революціонерів. По кількадневній боротьбі на улицях міста захопили революціонери власть у свої руки. Військо вислане проти них перейшли на їх сторону і знищували всіх офіцирів. Революціонери увільнили увязнених, причім убили поліцмайстра, начальника жандармерії і других високих урядників поліції. На приказ військових властий російський воєнний корабель „Пантелеймон" бомбардує місто зі сторони моря, острілюючи державні будинки, а передівсім касарні, де мають осїлок революціонери і збунтовані моряки.

Австрійці взяли 41000 Росіян у неволю.

Манчестер — Австрійський посол Злучених Держав одержав від міністра для заграничних справ телеграму слїдуючого змісту:

„Нової битви на воєнним терені в Галичині нема. В послїдній битві під Горохком взято 41,000 російського війська до неволі, яких відіслано до полудневих і західних країв".

Злука австрійських армій.

Лондон 18 вересня. З Риму доносять, що після вістий одержаних в Петрограду, Австрійцям удало ся злучити обі армії, якими доводить генерали Анфенберг і Данкль. Обі армії злучили ся разом у відлегло 32-ох миль на північ від Перемишля. Але вони стратили більше того 40 процент військи.

Страх Росіян перед Німцями.

Лондон, 17 вересня. З Петрограду надійшли вісти, що великі сили німецькі находять ся в Польськім Королївстві і примушують на Варшаву. Російські начальства воєнні припускають, що Німці підуть в тиб російської держави. Німецька армія під командою генерала Гінденберга гонить Варшаві. Через се Німці не лише обезпечать Східні Прусиї, але рівночасно змусять російський генеральний штаб значну часть військ від кампанії в галицькій війни щоби скріпити центр боєвої лінії в Польськім Королївстві.

Росія подає причину величезних страт Австрії.

Петроград, 17 вересня.

Причиною великих поразок на Австрійцїм в Галичині була та обставина, що австрійська армія в Галичині була зложена майже виключно з опольчен, яке вісїли не служило при війську. Правильне військо Австрійців находить ся в Польськім Королївстві, в Сербії і у Франції.

1,800 російських запроданців дожидає кари.

Берлін, 17 вересня. З Відня доносять, що 1,800 галицьких зрадників перевезено до міста Грацу, де стануть побаром перед воєнним судом. Арештовані зізнають, що Росіяне їх підкупили і виплатили їм грубі гроші, щоби доносили про становища австрійських військ. Се вони дїйсно й робили при-помочи умовлених знаків.

Росія признає ся до пораженя у східних Пруєах.

Петроград, 18 вересня. — Генерал Ренненкампф доносить що йому вдало ся вирятувати свою армію з великої небезпеки. Лише мало армії понесла значні страти. Цїла російська армія подала ся перед великою перевагою Німців назад в напрямі кріпости Ковна.

Другу російську армію вислано на полудневу границю Східних Прус, щоби обезпечити ліве крило російської армії ген. Ренненкампфа. Ся армія заняла воєнне становище і є досить сильна щоби вдержати порід Німців до Польського Королївства.

Битва на Балтійськім мори.

Берлін (безар. телеґр.). 15. вересня. — На Балтійськім мори прийшло до битви між німецькою і російською фльотою. Німецька фльота складаєть ся з 29 воєнних кораблїв. Про вислід битви не наспіли доси жадні відомости.

Німці затопили 5 англійських кораблїв.

Токіо, 17. вересня. — Тутешнїйська вість, що німецький воєнний кружляк „Емдон" затопив недалеко індійського побережа 5 англійських транспортових кораблїв. Загально доглядають ся, що на кораблях находили ся війська з Індїй, призначені на поміч у війні з Францією.

Відозва царя до народів Австрії.

— Великий князь Николай Николаєвич оголосив в імени царя проклямацію до поневолених народів в Австрії. Ся проклямація показала ся в 9 мовах. Зміст її є слїдуючий.

„Австрія виповіла війну великій Росії за се, що вона, вірна давній традиції, не хотїла позволити на поневолене сербського народа.

„В імени великого царя Росії заявляю отсим, що Росія, котра так часто проливала кров в обороні вольности народів, не бажає собі нічого більше, як лише привернення прав і справедливости для поневолених народів.

„Росія приносить Вам свободу і здійснїнє Ваших національних бажань. Народи Австрії нехай роступ'ять і розвивають ся, нехай задержать мову і віру своїх батьків.

„В імені, що моє бажаннє є рівночасно Вашим бажанням, кликаю Вас воїв, прийміть мені війска, які борять ся за Вашу справу, як своїх щирих приятелів".

Німецький цісар грозить.

Російська вість, що німецький цісар вислав телеграфічну погрозу до Англії і Франції, що коли сї держави будуть дальше наповняти Ґрецію приєднатись активно до них, тоді тоді він німецьке віддасть Бельгії, а оголосить війну своїм промінцію. Се малої могаті наслїдки, бо тоді Німеччина мабуть прямий похід до Франції і коротку дорогу до Англії через канал Ламанш.

Німеччина висилає нові війська до Франції.

Антверпія 17. вересня. — З міста Ахен прибули до Бельгії нові відділи німецького війська. Загально доглядають ся, що нові війска з призначені на скріплення правого німецького крила у Франції. В протягу послїдних 24 годин перейшло поверх 60,000.

Коло міста Брукселї Німці укріплюють ся. Бельгійська армія, яка находить ся в Антверпії, була приневолена скористати ся до кріпости.

Німці взяли до тепер 219000 в полон.

Берлін (безар. телеґр.). 15 вересня. — Після точних обчислень число полонених виносить 218,700. З того припадає 4110 на офіцирів і 214650 на мужирів. Між офіцирами находить ся 15 генерали.

Найбільше полонених є Французів, відтак Росіян, Англійців, Бельгійців.

Лондон, 23 вересня. Телеґрама з поля війни говорить, німецьке праве крило, яким проводить генерал фон Клюк, вістало побите Французами. Поле битви на 9 миль наповнене трупами.

Послїдні вісти.

Затоплене трох кораблїв.

Лондон, 22 вересня. Німці затопили на Північнім морю три англійські воєнні кораблї: Абоукір, Кресі і Гок, яких вартість сягала 3 міліони 750 тисяч за один а разом одинайцять і чверть міліона доларів.

Упадок Сараєва.

Лондон, 22 вересня. З Риму подає один з кореспондентів, що війска Сербії і Чорногорщі здобули Сараєво, столицю Боснії. Австрійська фльота бомбардувала чорногорский порт Антіварі, однак без успіху.

Зачіпка Голяндії

Амстердам, 22 вересня.

Сегодня в'яння ся над голяндським містом Мастріхт по знати чиї літаки і кинули бомб, які зірвали пищевіки дерев, німому більше не пошкодили. По сім літак утік в полудневу сторону. Доглядують ся, що се мав бути літак німецький.

Сербський прінц ранений.

Ніш, 22 вересня. Прінц Юрій, сербський престолонаслїдник вістав знова ранений. Лікарі запевняють, що жити не є загрожене.

Росія забрала Ярослав.

Петроград, 22 вересня.

Російські війска здобули форти міста Ярослав. Над містом повіяла вже російська корогва.

Ми відразу скажемо, що се брехня. Коли Росіяне бились цїлий тиждень коло пустого Городка, то щож говорити доперва про Ярослав, який має досить сильні форти. Ми не раз почуємо ще, що Росіяне будуть здобувати Ярослав.

ЗАГАЛЬНЕ ПОЛОЖЕНЕ.

На терені війни з Росією.

З терену війни в Галичині нема знова новеїм певних відомостий. Петроградські телеграми доносили перед трома днями про взяте Городка і Мостеск. Натомість телеграми з Відня запевняють ті вісти і доносять про полонення 41,000 Росіян, Австрійські армії під командою генерали Анфенберга і Данкля, які находили ся на боєвій лінії Рава руська і Томашів, получили ся разом і приступають до офензиви.

В Польськім Королївстві громать Росіяни велика необхідна, іменно укрупнення російського центра в трох боків. На полудни находить ся німецькі й австрійські війска в Любліні, на заході в Лодзі, а на півночи спішить на Варшаву німецька армія під командою ген. Гінденберґа.

У Східних Пруєах російська армія робить. Решітки робоїтої армії утікає до Ковна і Варшави. Похід Росіян на Берлін покінчив ся цїлковитим розбитєм північних російських армій, які чисилили розом около 10 корпусів.

На терені війни в Франциєю

Тут не найшли в послїдних двох днях жадні важніші вісти. Головна лінія боєва тягнеть ся від ріки Ольс через вгіра над рікою Айсною, відтак через Вердюн, Тульєм до швайцарської границї.

Німці заняли добрі становища, які укріплили тяжкими гарматами.

Битва вдоль цїлої лінії триває дальше, без рішаючих вислїдів.

Після французьких донесень Анґлійці стратили в послїдних днях около 15000 в убитих і ранених.

Цїла Бельгія остає нальальне в руках Німців, крім міста Антверпії, яке Німці окружили зі всїх сторін, приневолюючи бельгійську армію опрнути ся до кріпости.

ROBOTCHYJ NAROD"
(THE WORKING PEOPLE)

THE OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN SOCIAL DEMOCRATIC FEDERATION.
(Affiliated with the S. D. Party of Canada).
THE ONLY UKRAINIAN SOCIALIST PAPER IN NORTH AMERICA
Published weekly by
THE „ROBOTCHYJ NAROD" ASSOCIATION
at 944 Higgins Ave. Winnipeg, Man.
Subscription $2.00 a year.

ЧИТАЙТЕ! ЧИТАЙТЕ!

„Робочий Народ" одиноку соц. дем. часописьдля цілої Америки; она одна дає те знаде, яке повинно мати кождий працюючий клясою свідомий чоловік. Хочете знати, як ходуть пременні дла на світі, то читайте „Робочий Народ"

„Робочий Народ" коштує на рік лиш два доляри а адресе до него є:

"ROBOTCHYJ NAROD"
Box 3658 (Sta. B.) Winnipeg, Man.

Воскресенє народів.

Одним з найхарактеристичнійших рисів теперішньої війни є пробудженє з вікового сну народів, котрі від довшого часу не давали про себе ніякого знаку житя.

З Кавказу доходять вісти, що там російське військо мусить критись перед гнівом народа.

Фінляндія наважує повстати в оружіем в руці проти російського гнету.

Польща розвинула прапор революції...

Тепер і Україна начинає бунтуватись, вона-ж прецінь найбільше була і угнетана царатом.

Українська партія революціонерів видала до народу дві відозви, в яких прегадує народови 1905-1906 роки, коли царат належитися ся тільки кровя найкращих синів України. Тепер,—говорять революціонери — на Красіє кінци освободитись від ненавистного царату і має українському народови зажити житєм вільним, свобідним від великих царів та народів. Тепер тільки час на остворенє самостійної демократичної української республики

І по цілім Росії іде вже гомін воскресення народів, розвалюють ся мури російської тюрми.

КРІВАВА ІСТОРІЯ ЦАРАТУ.

Коли приглянемось близше історії царату, то побачимо, що вонда її сторінка зрошена кровю невинних народів.

Від часу коли Петро Великий забажав розширити панованє Росії над Балтійським морем, цілию російської політики став рабунок. Його валаннє бажанє панувати над народами від моря до моря, кермує і нині всіми кроками Росії.

За протяг двох сот літ, Росія здобула побережя Чорного і Балтійского моря; вона здобула тоже побереже Сполнічного Океану; вона з'єм Україну, з'їла мало не цілу Польщу, Фінляндію, Кавказ, середну Азію; вона повигравала великі війни Китаю

„За протяг двох столїть — пише Куропаткін до царя, — Росія мала лише 71 рік спокою, а 129 літ війни. В тих роках перевела вона 33 війни, і всі були вони в цілях рабівничих. В тих двох столїтях Росія поставила до збуту 10 мілионів людий, з котрих одна треть вістала знищена."

В сім обчислюю Куропаткін найкрасше видно, як кривану ролю відіграв царат в Европі.

Заграбаю Туркестану потягнуло за собою напад на Монголію; здобуте Кавказу створило Росії дорогу до Персії. Бажаном російскої політики на послідних двайцять літ було конечно дістатися на Атлянтик та море Середземне.

Дійшу політику царату, висказує Куропаткін в слідуючих словах:

— „В случаю, колиб ми побідили тепер Німців, мусимо вимагати в територіяльним відшкодованю цілих Східних Прус. Тоді маємо цілу сю територію в своїх руках, панувальнійсько від Вісли до Немна, а се буде „німець німецкий експаншії".

Ба, і о Австрії не забуває сей славний „герой" в під Мукденом. В своїм рапорті до царя пише ви:

—„Сей поглинемо оком на мапу, так відразу приходить нам на думку, що встрільною границею між Австрією а Росією мусять бути Карпати".

Отсе і є політика Росії. Вона всіх сих докладає, щоб забрати під свій кнут всіх Українців, всіх Поляків, а средством до сеї цілі є шовіністи. На перешкоді вона сій цілі стоїть Німеччина і Австрія.

По минулю ще шісьм літ від великої російскої революції, що не зносила кров борців в 1905 р., що по нинішній день сидять по російських тюрмах найкращі сини Росії, борці-революціонери, борці за свободу, а тут по трупах сих борців царат бажає посунутись далі на материк Европи. Як красне видпішесь, що панам сі не лиш що не відібється ся, але і поставить кінець тим самому плюгавому царатови!

Що дїєть ся тепер в Росії.

Зі старорядних чисопісий, з 20. — 23. серпня подамо стиї вісти про теперішне положенє в Росії.

ПРИГОТОВАЄ РЕВОЛЮЦІЇ НА УКРАЇНІ

В українських великих містах як Одеса, Катеринослав — а мабуть і в Києві та инших українських містах — приготовляють ся революція. На Лівобережній Україні приготовляють ся селянські рекурси. Моряки на воєнних російських кораблях на Чорнім морі у великій більшости Українці, ждать ся до якого бунту так як се було підчас російської революції в 1905. р. Бачимо, що Україна готова неможливі вичинити оживлюю лунию революції, а якій сплисть ся царське панованє над нею.

Віденські німецькі газети одержали такі вісти в російскої України:

Вибух европейської війни викликав між російськими Українцями сильний рух. Правительство позамикало всі українські організації і ужиє найсильнійших середствів, але отрічене українського населення доходить до вибуху. Розвинено відомо підписані дуже визначними особами, а передіжем з висного українського духовенства із вказаном приступити до вороття Росії і піднятє боротьбу на волю та скинути вакиніє московське ярмо. Кілоті з українського кругу. В кольальних углях і селах вибухає страйки, яких правительство не в силі вдержати. Знаємо ще, що кольальні українські достигають 70 процент всего угля тепер конечного до руху війська на великих ... сей страйк може бути причиною катастрофи цілої російської кампанії! тим більше, що друге хоч менше жерело копальні угля в руті трох цісарств окопала Німеччина. Робітники, що працюють в українських копальнях виключно Українці на кривій частині Росіиро. Сі копальні є власністю Росії і самі грозили займати ся їх виконуванєм поруч чужих капіталістів.

Через тих робітників мала українська соціяльно демократична чисопись „Дзвін" військової передплатників.

Черновецькі німецькі газети подали слідуючу відозву партії українських соціялістів революціонерів в Росії:-

ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!

Находить війна! Для великодержавних забагонок московського правительства, яке хоче з крови війни затопити почати нового визвольного руху на Україні серед власного народу, будуть гинути тисячі й десятки сотнів нашого народу

Надходить загально-европейська війна, з якій буде рішати ся доля держав, яка вплинить політичну карту Европи.

Український нарід і Україна довгий час були рабами московського деспотизму. Кілько часу тягнули вони до гнебейше ярмо. В 1905 — 6 роках зробило пробу розбити самодержавну Росію, тюрму народів перетворити в конституційну державу. Що пробу російське правительство вдусило кілько зможе війска.

Тепер надходить час, коли Росія, яко держава, стиратиметь на карту своє істнованє. Користаймо-ж з догідної хвилі, рішучо-нашо нашого боротьбу проти московського панованя за права нашого народу. Ідімо до народу, освідомлюймо й організуймо його до чинної боротьби за національну свободу і незалежність, за економічне визволенє від здолчів і капіталістів.

В ФІНЛЯНДІЇ.

Німецька газета „Кельнше Цайтунг" доносить, що в Фінляндії великий брак засобів поміщи російські жовніри терплять голод.

Один фінський пільот нарочно вивкував російський панцирник на війну, щоби зробити його нездібним до боротьби.

„Дагеш", котра находить в Стокгольмі, столиці Швеції, одержала з Петербурга вістку, що російські війска уступили в цілої Фінляндії, щоби скоncентрувати сиї в середині Росії. Мобілізація в Фінляндії не вдала ся, бо лише дуже мало поліциянтів явило ся в Гельсінгфорсі і Виборзі, в примусова бранка в Фінляндії неможлива висилком браку вересної російської сільської поліції. Дві фінляндські дивізії, які стоять вказою в Гельсінгфорсі і Виборзі, відійшли зі своїх стаких квартер, не постигаючи волеїм революціїв. Російські граничні стрілці коло Торне і Ханко на фінляндсько-шведській границі від понеділка (дня 14. серпня с.р.) пропали без сліду, спалили бунки і граничні склади.

Перед революцією в Росії.

До німецького міста Бреслава надходить масово російські дезертири з пограничних окрутів. Вони оповідають про розвинені відносини в Росії. Жовніри знали не дуже добре або що не поміщений, населенє зовсім не настроєне воєнтвно війною війна легко може вибухнути революція. Один з дезертерів приніс до редакції газети „Бреславер Цайтунг" проклямацію царя до Жидів, в котрій цар обіцяє їм золоті гори. Дезертири оповідають, що відома ся зробила на найгірше кривіжа, а ототе відкинти за всі погроми в місі Жидами загальна. Дальше оповідають дезертири про дикі сцени, до яких приходило в казарках, коли війська вибрали ся в Королівство. Жовніри кричали, що пошло, а чого не могли вже забрати, се знищали і палили.

Революція на Кавказі.

Віденські часописи доносять, що на Кавказі (простір між Чорним і Каспійським морем) вибухла революція. Кожни утікають, Всі мусульманські села вторіли.

Варшівські газети доносять з Петербурга: Ні російські війска і російські корабли на Чорнім морі у великій більшости Українці, ждать ся до якого бунту так як се було підчас російської революції в 1905. р. Бачимо, що Україна готова неможливі вичинити оживлюю лунию революції, а якій сплисть ся царське панованє над нею.

Віденські німецькі газети одержали такі вісти в російскої України:

Вибух европейської війни викликав між російськими Українцями сильний рух. Правительство позамикало всі українські організації і ужиє найсильнійших середствів, але отрічене українського населення доходить до вибуху. Розвинено відомо підписані дуже визначними особами, а передіжем з висного українського духовенства із вказаном приступити до вороття Росії і піднятє боротьбу на волю та скинути вакиніє московське ярмо. Кілоті з українського кругу. В кольальних углях і селах вибухає страйки, яких правительство не в силі вдержати. Знаємо ще, що кольальні українські достигають 70 процент всего угля тепер конечного до руху війска на великих ... сей страйк може бути причиною катастрофи цілої російської кампанії! тим більше, що друге хоч менше жерело копальні угля в руті трох цісарств окопала Німеччина. Робітники, що працюють в українських копальнях виключно Українці на кривій частині Росіиро. Сі копальні є власністю Росії і самі грозили займати ся їх виконуванєм поруч чужих капіталістів.

Через тих робітників мала українська соціяльно демократична чисопись „Дзвін" військової передплатників.

Черновецькі німецькі газети подали слідуючу відозву партії українських соціялістів революціонерів в Росії:-

ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!

Находить війна! Для великодержавних забагонок московського правительства, яке хоче з крови війни затопити почати нового визвольного руху на Україні серед власного народу, будуть гинути тисячі й десятки сотнів нашого народу

Надходить загально-европейська війна, з якій буде рішати ся доля держав, яка вплинить політичну карту Европи.

Український нарід і Україна довгий час були рабами московського деспотизму. Кілько часу тягнули вони до гнебейше ярмо. В 1905 — 6 роках зробило пробу розбити самодержавну Росію, тюрму народів перетворити в конституційну державу. Що пробу російське правительство вдусило кілько зможе війска.

Тепер надходить час, коли Росія, яко держава, стиратиметь на карту своє істнованє. Користаймо-ж з догідної хвилі, рішучо-нашо нашого боротьбу проти московського панованя за права нашого народу. Ідімо до народу, освідомлюймо й організуймо його до чинної боротьби за національну свободу і незалежність, за економічне визволенє від здолчів і капіталістів.

В ФІНЛЯНДІЇ.

Німецька газета „Кельнше Цайтунг" доносить, що в Фінляндії великий брак засобів поміщи російські жовніри терплять голод.

Один фінський пільот нарочно вивкував російський панцирник на війну, щоби зробити його нездібним до боротьби.

„Дагеш", котра находить в Стокгольмі, столиці Швеції, одержала з Петербурга вістку, що російські війска уступили в цілої Фінляндії, щоби скоncентрувати сиї в середині Росії. Мобілізація в Фінляндії не вдала ся, бо лише дуже мало поліциянтів явило ся в Гельсінгфорсі і Виборзі, в примусова бранка в Фінляндії неможлива висилком браку вересної російської сільської поліції. Дві фінляндські дивізії, які стоять вказою в Гельсінгфорсі і Виборзі, відійшли зі своїх стаких квартер, не постигаючи волеїм революції. Російські граничні стрілці коло Торне і Ханко на фінляндсько-шведській границі від понеділка (дня 14. серпня с.р.) пропали без сліду, спалили бунки і граничні склади.

Перед революцією в Росії.

До німецького міста Бреслава надходить масово російські дезертири з пограничних окрутів. Вони оповідають про розвинені відносини в Росії. Жовніри знали не дуже добре або що не поміщений, населенє зовсім не настроєне воєнтвно війною війна легко може вибухнути революція. Один з дезертерів приніс до редакції газети „Бреславер Цайтунг" проклямацію царя до Жидів, в котрій цар обіцяє їм золоті гори. Дезертири оповідають, що відома ся зробила на найгірше кривіжа, а ототе відкинти за всі погроми в місі Жидами загальна. Дальше оповідають дезертири про дикі сцени, до яких приходило в казарках, коли війська вибрали ся в Королівство. Жовніри кричали, що пошло, а чого не могли вже забрати, се знищали і палили.

„Що буде з Вислом, що робити в Натальюю?"

Ті проклятті питтяи мучують мозок наших материй довго до того часу, поки діти наші достаточно доспріють для ранку праці.

„Дитина що слабовальна" — плаче любима мати — "Він не в силі" тяжко робити, я дуже боюсь за за його здоровьа" — Яка картина! Але все те так поширене в житю російськім, що більшість є нас не замітно того. Мати плачуєм всім своїм вством аику несправедливість нашого порядкладу. Она видить, може бути в неосвідомо, тому будучність і тяжкий страх і чутєво безнадійности стискають її мінне материнське серце.

Чи знаєм ви сумну картину, коли то мама бере за руку свою дитину, що то її так тяжко вичавила і нахопала і йде продавати її, так як кусок полотна до всіх купців, що найкращу дітову роботу. Треба самому то все перемити, щоби зрозуміти.

Мати гляньть на свою дитину нішо, любаво, а вона дивуєть на на неї в серединою і просьбою, коли мама виявляє здібности свого малого перед грінким купцем або фабрикантом.

І той іспитуючи глядає „товар" і в волоніем допитує ся — чи говорить мама правду о здібности своєї дитини. До скоту випитавшись і оглянувши, малеке бадьдужно, бовь могаєби остаточно невідомість на другий тиждень —але він сам певний, що не має робити для малого робітника.

Що ся стало з а тим хлопчиком?

От він має дорадник. Мама більше не шукає ним нім. На її могилі давно трава поросла. А він — сиюк її? . . . Що з ним? — Він „фабрична рука"! що дістане доляри і пів, коли на фабриці йде робота. І то все, що він осягнув, то все, що він своєю заробити коли робуть. Він став віко-вічним фабричним арештантом. Нікого помилуваня для нього нема. Він нікому, хоча буде істнувати капіталістичне системи продукції не буде свобідний.

Для нього нема теплого огнища, вільної жіни, щасливих дітий! Для нього нема ні кантор, ні радощів! Все що гарне — не для нього. Він тільки „рука"! Людська фабрична рука!...

Подумайте тільки, товариші, о „руках" без душі. Во в капіталістичнім світі нема місця для душі. Високі гарні чувства не остворять для капіталістів нових богатств — до чогож їм тоді душі! Все чого треба в теперішнім світі, то лише „рука" рука, що спосібна робити, і все людство повинно повернути сиї ті трудящі можливості руки робітників? Не що голова? Не що душі? Треба тільки сильних рук! Тисячі рук для одної голови!

Руки робітників для голови капіталіста.

Тисячі тупих сотворінь в людськім образі, тисячі рабів, сковаиих ланцями темноти, в головами замінними в руки. всіх їх покорення і повинення заставляє робити один чоловік. всіх їх обдирає і обидає один підприємець, один капіталіст. То власне товариші і капіталізм!

Отсю теперішню систему підтримують капіталістичні партії. Хоч они і провадять ся ріжними назвами, всі они пожиратьть собі вавжно і підтримують капіталістичну систему.

А капіталістична система помагає нам робітникам щоб як скоро повбувано всего доброго, гарного, що є нам з, і всего того, що ми своїм трудом витворюємо.

Тисячі рук служать одній голові — от до кого дійшов наш скимем розвій капіталізму. Тисячі людий — робітників поперевних в руки в цілию напоняти, наповнити один мозгок капіталіста.

Той дикий, нелюдський порядок річий повинен бути знищений. Людство повинно освободити ся від нужди і виродженя.

Природа остворила тисячу голов для кождої тисячи пар рук. Тисячі серець бють ся і домагують, що голова мозок і руки — одна цілість. Тисячі дуальних душ, яких робітник і трудящий має родять ся для боротьби вони кличуть ся вселободити людство.

Голова в руками, серце в душею, то природне право кождого чоловіка. Повна свобода для всестороного розвою — природне право кождої людини,

Той, хто відбирає то право людям — тиран! Той, хто не добирає ся його — трус!

Той, хто рівнодушний до всего, що для ся — раб! Той хто не користує зі своїх прав — трус.

Вся земля для всіх людий! Всі машини і засоби продукції повинні стати власностию всего людства.

Того ми добиваємо ся.

Громадська власність, повна контроля над всею

Всякого мале він робітник, може дуже мало пробути, щоби обезпечити сини. Він не піде на університет. Не піде навіть в середню школу, а щоте коли йому вдасть ся скінчити звичайну школу. І коли тільки він трохи підросте і небогато скріпить ся — він йде на промисловий помагати своїм бідним родичам і журити ся зарібком. В його батька нема виміну, нема знаємих міш, значення людини", він на може дістати для свого сина „доброго місця". З відчуттю приймає він першу роботу яка попаде ся щоб тільки всякоїли родати. Ви, товаришу розумієте, вибите з власного досвіду, дехто тяжко найти нашій дитині роботу.

„Що буде з Вислом, що робити в Натальюю?"

Ті проклятті питтяи мучують мозок наших материй довго до того часу, поки діти наші достаточно доспріють для ранку праці.

„Дитина що слабовальна" — плаче любима мати — "Він не в силі" тяжко робити, я дуже боюсь за за його здоровьа" — Яка картина! Але все те так поширене в житю російськім, що більшість є нас не замітно того. Мати плачуєм всім своїм вством аику несправедливість нашого порядкладу. Она видить, може бути в неосвідомо, тому будучність і тяжкий страх і чутєво безнадійности стискають її мінне материнське серце.

Чи знаєм ви сумну картину, коли то мама бере за руку свою дитину, що то її так тяжко вичавила і нахопала і йде продавати її, так як кусок полотна до всіх купців, що найкращу дітову роботу. Треба самому то все перемити, щоби зрозуміти.

Мати гляньть на свою дитину нішо, любаво, а вона дивуєть на на неї в серединою і просьбою, коли мама виявляє здібности свого малого перед грінким купцем або фабрикантом.

І той іспитуючи глядає „товар" і в волоніем допитує ся — чи говорить мама правду о здібности своєї дитини. До скоту випитавшись і оглянувши, малеке бадьдужно, бовь могаєби остаточно невідомість на другий тиждень —але він сам певний, що не має робити для малого робітника.

Що стало ся з тим хлопчиком?

От він має дорадник. Мама більше не шукає ним нім. На її могилі давно трава поросла. А він — сиюк її? . . . Що з ним? — Він „фабрична рука"! що дістане доляри і пів, коли на фабриці йде робота. І то все, що він осягнув, то все, що він своєю заробити коли робуть. Він став віко-вічним фабричним арештантом. Нікого помилуваня для нього нема. Він нікому, хоча буде істнувати капіталістична система продукції не буде свобідний.

Для нього нема теплого огнища, вільної жіни, щасливих дітий! Для нього нема ні кантор, ні радощів! Все що гарне — не для нього. Він тільки „рука"! Людська фабрична рука!...

Подумайте тільки, товариші, о „руках" без душі. Во в капіталістичнім світі нема місця для душі. Високі гарні чувства не остворять для капіталістів нових богатств — до чогож їм тоді душі! Все чого треба в теперішнім світі, то лише „рука" рука, що спосібна робити, і все людство повинно повернути сиї ті трудящі можливості руки робітників? Не що голова? Не що душі? Треба тільки сильних рук! Тисячі рук для одної голови!

Руки робітників для голови капіталіста.

Тисячі тупих сотворінь в людськім образі, тисячі рабів, сковаиих ланцями темноти, в головами замінними в руки. всіх їх покорення і повинення заставляє робити один чоловік. всіх їх обдирає і обидає один підприємець, один капіталіст. То власне товариші і капіталізм!

Отсю теперішню систему підтримують капіталістичні партії. Хоч они і провадять ся ріжними назвами, всі они пожиратьть собі вавжно і підтримують капіталістичну систему.

А капіталістична система помагає нам робітникам щоб як скоро повбувано всего доброго, гарного, що є нам з, і всего того, що ми своїм трудом витворюємо.

Тисячі рук служать одній голові — от до кого дійшов наш скимем розвій капіталізму. Тисячі людий — робітників поперевних в руки в цілию напоняти, наповнити один мозгок капіталіста.

Той дикий, нелюдський порядок річий повинен бути знищений. Людство повинно освободити ся від нужди і виродженя.

Природа остворила тисячу голов для кождої тисячи пар рук. Тисячі серець бють ся і домагують, що голова мозок і руки — одна цілість. Тисячі дуальних душ, яких робітник і трудящий має родять ся для боротьби вони кличуть ся вселободити людство.

Голова в руками, серце в душею, то природне право кождого чоловіка. Повна свобода для всестороного розвою — природне право кождої людини,

Той, хто відбирає то право людям — тиран! Той, хто не добирає ся його — трус!

Той, хто рівнодушний до всего, що для ся — раб! Той хто не користує зі своїх прав — трус.

Вся земля для всіх людий! Всі машини і засоби продукції повинні стати власностию всего людства.

Того ми добиваємо ся.

Громадська власність, повна контроля над всею продукцією, демократична управа в промислі для добра всего народа — от, о що ми боремо ся!

Внесенє плачення чинш, проценти, ренти: витворювано продуктів тільки для задоволення потреб населення — от до того ми стремимо!

Кооперативний спосіб продукції, в котрім всі повинні дружно працювати і котрий покінен буде вирвати соціялістичного устрою, високої культури — правдиво демократичної республіки — то наша ціль!

Конець клясовій борбі! Конець панованю гасла над власною! Прочь з ужесвством і повненєм! Прочь з тиранством і експлоатацією!

Нехай наступить правдива свобода! Нехай зійде сонце братерства і любови! Нехай зникне правлячий чоловік! То наші домагання, то і є соціялізм!

З думок соціяліста.

Сьогодня є тільки одна річ у світі — людське житє.

З війни має користь тільки дяка: смерть і військовий контрактор.

Одним з доказів, що чоловік походить від малпи, є ті одягнений в нерховне шмаєє. Чим люди культурнійші тим менше у них чуттєвих, жіночих строїв, менше дикоглядних, смішливих образів.

Жовнір не йде на війну тому, що причиняє ся — то тому що мусить; він і приєднав ся по своїй волі, а на війні не волика в його полі. Ще для тих, що слухали його приєднати собі послуги.

Німецький цісар може і зайво колись до Парижа. — шукаючи роботи по втраті посади в Берлині.

Наших москвофілів вітаєти троби не за се, що цурають ся своєї народности, а за се, що вони в правильними царату і капіталізму.

Одна з побожних соціялістів каже, що бог потворив пролетарів, щоби мав що любити а пролетарі знов остворили своєю працею капіталістів, щоби мали що ненавидіти. Чудна теологія!

Сьогодня чоловікови до щастя потрібні здоровьа і гроші: за соціялізму до щастя потрібні будуть здоровьа і праця. То-ж не дивно, що всі лармоїли є ворогами соціялізму — бо в їх теорії про щастє праця вовсім не має місця.

Пролетар працює не в нагай гарадну в будуччині а при цьо зі страху перед голодом в теперішности.

Заробти гроші не так-то дуже тяжко: але дістати весь заробок — ще мабуть в пролетарів не вдало ся нікому.

За катехизмом можна сказати, що молитва є підносенєм духа до бога, а вінчаєнє ротуру до товариш.

За ніщо народ продукує, що сьпівати в церкві. За цісаря роз і добро . . . " а дійсно відмовати за нього житє і майно —се страшенна рішота!

Богачі учить своїх дітий, вивчити, а бідний своїх, як працювати.

Демян Боровко.

Патріотизм!

(Казка для старших).

Жив собі мужик Лука. Був се чоловік вірующий і чесний. А очи мав тільки, що нікого не бояв ся.

Прийшов раз до него пустці і каже: Слухай Лука, ти чоловік сильний і нікого ни боїш ся. Ходи в ліс. Там будуть переїздити чужинці з товарами, ни ограбуємо їх, поділимось лупом і будемо жити по панськи.

— Ні — відповів Лука, я хочу жити чесно і за розбій не піду ніколи.

Отже сусіх відійшов без нічого.

Але незадовго прийхав до Луки старший, в мундуре, з ордерами і сказав:

— Слухай, Луко! Ми рішили вивільнити чужу землю. Поубиваємо всіх мущин, а їх добро заберемо собі, та будемо жити так гарно, як нікто в світі. Ходи зі мною, я дам під тебе найкращого коня.

Розсердив ся Лука і закричав до впрошеного гостя: Дякую тобі, я не чоловік. Нехаєе се по божому убивати людий та забувати їх добро! Ніколи я не згоджу бо ся на такі погані діла. Забирай ся по доброму!...

І забрав ся старший від сердитого Луки.

Але не минів час знов прийхав до Луки той сам старший і закричав:

— Ей, Луко, вірующі ти в бога?

— Вірю, — відповів Лука.

— А вічуну свою любиш?

— Так, люблю, — сказав Лука.

— Так, підеш зі мною. Король приказав тобі йти боронити „віру і вітчину".

Лука сейчас кинув все, не попрощавши навіть з жінкою і дітьми, пошов з королевським посланцем. Тепер робіня на розкая короля все те, що передпе уважав безчесним, безбожним: убивав, рабував і вірив, що то все треба конче робити рада віри і вітчини. Совість свою уважав чистою ..

Треба знати лише, чим можна заохотити людину до поганого діла.

Плян Вільгельма знищити соціялістів

Цісар Вільгельм і німецька буржуазія знають, що німецька робітнича кляса хоть тепер і висилена трохи війнок, але незабаром вона прозріє, коли побачить братоубійчий характер війни і плян його він поставав ся о то, щоб знищити соціял-демократів і немає вже страху в серединї держави.

В довідковій газеті „Дейлі Гаральд" журналіст Ж. Л. Ґерард розказує про кривані плани Вільгельма. Він говорить, що при обході Лиж (в Бельгії) на передні і найбільш небезпечні позиції, а тоже на підступних стадах, в котрих значаємо людя не вертають ся зі зимних, на решта Вільгельм генерал Еміх прислав гаксонські полки. Іменно саксонські. Не пруські, котрі прибули там скорше, а саксонські. Се робив він тому, що в саксонських полках трета часть соціялдемократів!

Коли генерал Еміх посилав ті полки здобувати кріпость Лиж приступом, то він дуже добре знав, що полки сі не вернуть ся уже назад. Але він обманював ся полки на погибель, поборював найбільшого ворога буржуазії і монархії — се соціял-демократів. В Саксонії як всім відомо, соціял-демократів дуже сильні, і більш як треть часть саксонських полків складають з соціял-демократів а дві трети з організованих робітників, які належуть до робітничих союзів (юнїй). Ґерард говорить, що взагалі в сій війні ті німецькі полки, котрі походять з місцевостий, де в сильний соціял-демократичний рух, з висилані в першу боєву лінію, на цілковиту певну смерть.

І дійсно, се є в плянах Вільгельма знищити як найбільше соціял-демократів. Нагода чудова!! Вільгельм заборонив в цілій Німеччині соціял-демократичні міки, він предупшив 90 соц.-демократичних газет, він ужив всіх способів, аби лише страхом добути в соціял-демократичних послів поперти воєнне. Він знаючи що жорстокі в війні не минучі, тому й відлав на жертви ненавистних йому — соціял-демократів, їх самий журналіст пишучи про се, вірно говорить, що французькі і бельгійські робітники, обороняючи свої родини, нехотячи мусять стати катами, які убивають найкращих синів пролетарської Німеччини, післані зорозовано вимушійм на певну смерть ...

От трагедія війни між пролетарями.

Про Крупп'ям.

Найбільша фабрика гармат на світі є в Німеччині, і належить до фабриканта Круппа.

Голиї народи тепер рокочі не мали гармат і воєнних кораблів коштуючих міліони, то не мучили би се бадьмо і старали би ся полагодити свої непорозуміня в инший спосіб.

Вулкано трох воєнних кораблів рівно в Сполучених Державах, а не тільки великим тагаром два по-

Болгарські соціялісти та царат.

Російське посольство в Болгарії протолосило, що в послідних століттях Росія вела війни тільки о освободженє балканських держав.

Про сю заяву російського болгарський дневник „Работнічеський Вестнік" пише слідуючу увагу:

„Комунїзм сей має на цілі перекинути москвофілів, що Росія мала місію освободити балканські народи. Се є безлюдне твердженє, неповоби Росія вела сю війну в цілі політичного, економічного і морального освободженя малих держав європейських. Доповідна Росія під ярмо хуліганської управою терпить 150 міліонів Росіян, Поляків, Українців, Фінляндців, Турків і т. д. має лише говорити о освободжению славянських народів, але від кого освободжувати їх? Росія, держава кнута і шибеницї, хоче виступати тепер проти вакади брутальности. Цивіли російської чорної сотні не впнерадений. Цїле людство нічуче дійсно правдиву поленицу і задоволенє — коли Ярославна Росія буде розбита, коли варварський деспотизм Росії згине. І се має ся стати, хотайби се мало забрати найбільше жертв в сучасній війні.

Дописі.

Firdale, Man.

З сеї мешкости, мабуть нікоди нічого не було писане по часописах. Тут хочу подати як думають про війну темні робітники.

Богато з сих робітників говорять що війна, се кара за гріхи людські. Капіталісти, то бог сотворив без суду і кримінальу та що без війська не може обійти ся і т. д. Наговорить цілу купу дурниць, а не убажають що причину війни роблять лише провокації капіталісти. Я кажу до тих робітників, яким лежить на серцю добро і визволене робітників, котрі находять ся під гнетом капіталізму, щоб не вірили всяким дурницям і так то щоб не читали поміщених шмат. Обовязком кождого робітника є читати одиноку нашу робітничу газету „Робочий Народ".

Лише сей часопись в Канаді, стоїть в інтересі працюючого люду проти ввесу капіталістів. Она научає кождого робітника, як видобутись з ярма капіталізму і як стати робітником лишдиною і не бути рабом панським. Кождому робітникови треба належати до організації, треба належати до організації социял-демократичної, під червоний прапор, а тоді побачимо що ні війни, ні війська, ні кримінали не буде потрібно. Тоді не скажемо, що се кара „божа" що голодуємо, що кара „божа" що ми на війні убиваємо один другого і т. д. Тоді кара „божої" не буде для робітників. Буде кара для капіталістів, їм ніхто за дурно не дасть їсти, і не дасть нічого, коли они не заробять собі сего. Все добре, і все що натурали робітники, буде належати до робітників. Сьвесем робітники лише організація робітників.

Лише в зуні побоюмо капіталізм. Лише з робітничих часописей освідомимо себе. Тому ширім наш „Роб. Нар." щоб робітник читав і предплачував „Роб. Нар." Сумно, коли між робітниками находять ся ще такі, що не предплачують або не читають і не ширять „Роб. Нар." Здоровлю всіх читачів „Роб. Нар." і кажу що раз, читайте сю часопись.

В. Кузкин

Blairmore, Alta.

Дорогі Брата! Як перечитаєм ч. „Р. Н." то мусіємо сплакати, бо я вже другий раз в Канаді, але що не було так прикро як тепер. Жаль стає чоловіка коли згадати про старий край. Я там лишив на Буковині свою найдорожшу жену і троє діточок, про яких тепер нічого не знаю і не можу узнати собі що з ними стало ся. Те саме думаю кождий робітник. Кождий з нас лишив в краю родичів, сестер або инших кревних, ніхто з нас усіх не сповнений про жите своїх кревних.

Читаючи статі в „Р. Н." про уміськення України в під царського ярма, а сам, хоч маю вже 42 роки, сміло піду боротись за здиствоєм „Самостійної Демократичної Української Республики. Не лиш я, а таких сотки тисяч найдеть ся, що сьміло віддадуть своє жите на мертвенних здвигнення волі народа. Ми мусимо зробити для себе свободу в своїм рідним краю, щоб не потрібно втікати за море. Наш край богатий і землі є досить. Лише треба ту землю і всякі добра відібрати з рук капіталістів і правительства.

Ми далеко краще вилезем в своїм рідним краю, коли зучимо ся з товаришем і організації робітничі і повстанем всі разом против гнету всіх тих що пакують над працюючим людом. Ми тепер повинні збирати фонди на освободження України, і коли не можемо самі поїхати щоб помагати нашим братам силою, то помагайо їм фондами. Коли ми їм вишлемо потрібні для освободження України гроші, то Українці в старім краю самі визволять Україну з під панування як Росії так і Австрії.

До роботи Брата!

С. Українець.

Війна, се не є весільна забавка.

Ніхто не має монополу на жорстокість.

Давно, що так богато рыдлу наробили про зуйнованє Англеку та про инші жорстокости, поповнені Німцями в Бельгії, так як би то війна була цілковитим винятком доликатних панів в білих фланелевих шталах.

Нема жалкого сумніву, що Німці обходили ся жорстоко з населенєм деяких околиць, але, коли дослідженє є правдиве, то треба пізнати за те, що они не лицемірять, та не говорять, що війна то є забавка як на церковнім пікніку. Німцям треба полякувати, що они виоставляють війну перед світом в найжорстокійших фарбах.

Цікаво зазначити також розбурнє части і нашого населення за для екзекуції бельгійских цивілів — мужчин, жінок, инших хлопців — котрі в великім страхіли на неприятелем з кута або тролав воду до пити. А чи не то саме робили американські жовніри в подавлю інвалі Вера Круц, коли було пороозтріляно патріотичних цивілів, що стріляли з домів і з дахів?

А що повісти про полвини генерали „Ровуо Пекло" Джекса Смита на Філіпінах, та про оповідання на його тортури „водяними ліками", котрі він практикував на Філіпінчиках?

Нашо злоба горожанська війна була більшою жатів, котрі весьма стріляли один другого з горячів битві а коли они спотикали ся де небудь по за сценою війни, то сіяли разом і частували один другого тютюном. А тепер на полудни що доеї знають оповідали, як північні жовніри насилували жінок, як розстрілювали старшів, коли они не хотіли показати дороги, та як вони вилуплали до купи за шалії хлопчів, коли посилані не хотіли показувати дороги.

З другої сторони, Волт Витмен, котрий служив в Червоний Хресті, богато оповідає, які жорстокости поповнювали конфедератські жовніри (а Полудня) на ранених і безпомічних федеральних жовнірах.

Треба зауважити, що Німеччина вже починає скиряжити ся на повідомлє російських козаків в Східних Пруссах, козаків, котрих само імя десятками літ уживало на все що є дикунство і варварство.

Вчера вечером був в залі реставрації і замітив, що кольнер мало що більшиї від хлопця, силкував спорчитати наголовки часописів котру я держав в руках.

„Ви інтересуєте ся війною?" спитав я.

„Так, я з Австрії", — він відповів.

„А відки ви походите?"

В відповіді він показав на слово „Галич", котре фігурувало тоді в воєнних новинках, бо Росіяни тоді взяли в се місто після поражки Австрійців.

„Я маю там матір так і сестра, они там самі", він повів „Козаки" — але другий гість покинав його і він відійшов з стисненими губами.

Правдою є, що жадна сторона, принимати участь в війні, не буде мати чим похвалятись ся, коли скінчить ся війна. Ось чому постійне повторенє фрази „довгої-вовгая війна" таке нудне.

Филипо Ґроберіл.

Позір!

Отсим повідомляєсь читачів Тов. „Самостійна Україна" з Вінніпеґу що дня 30 с.м. т.є. в середу відбудуть ся збори тов. на яких будуть полагоджувались важні справи, між иншими

Вибір писаря Тов. — Просять ся щоб члени прийшли на сі збори своїх товариків і приятелів в цїли вписуваня ся до Товариства.

Початок точно о год. 8. в вечер в льокали де містить ся тов. „Боян" на Pritchard & Megregor.

Заряд тов Самос. України.

НА ПРЕС. ФОНД „Р. Н."
W. Lenko $2.00
Harry Frant 50c.

Позір!

Українське просв. драм. Тов. „Боян" уряджує в неділю, 27. вересня о год. 2. по пол. в Преб. галі (Mc. Gregor i Pritchard) відчит на тему **„Лекцо з психольоґії"** або **Загальний перегляд духових проявів чоловіка.**

Референт; Іван Кодак.
Вступ вільний.
Просв. Комісія.

Нові книжки.

Бібліотека: „Новий Сьвіт," ч. 4. **Червоний Кобзар** II збірка пісень і поезій робітничих. Зібрав Ів. Гнидка Монтреал. 1914.

Головний склад
Nowyj Swit
Box 1181
Montreal, Que.

Шле одиної книжки 10 цен.

Оголошенє!

Пошукую гарного хлопця, котрий би хотів ві мною одружитись. Я з гарда Літвина, перебуваю в Канаді 5 літ. родом з села Вербівці (Галичина). Маю $1200 готівки і тілько вимагаю від свого кареченого. Зголошуватись треба разом з фотоґрафією на поминку адресу:

Dotsis Serdiuska
199 Zuper St.
Montreal. Que.

Хто їхав?

Хто їхав від трачки G. T. P. перед трома тижнями тоді, коли в Транспонт відірвав трей ногу С. Семашишиному? Хто потягом їхав тоді і бачив се нещастє, най зголосить ся як сьвідок для Семашишиного до ред. „Роб. Нар." на 144 Higgins Ave. Winnipeg. Man.

Пошукую.

брата Олексу Шевчука з села Шульгиївки, повіт Чортків (Галичина). Довший час перебував у Колгарі, Альта. Хтось о нім знав або він сам, най напишиє на сю адресу:.

Hryn Szewchuk
213 Brown St.
Montreal, Que.

Пошукую

свого брата Романа Голодівського зовсім Долини пов. Чортків (Галичина). Довший час перебував в Саскатун, Саск. Хтось о нім знав або він сам най напише на отсю адресу

Maria Holodiwska
1715 Ontario East
Montreal, Que.

„Робітник",

щоденна соціялістична інтересна народна газета в Америці, виходить тут разом на місяць. Ціна предплати $1.00 Адреса: „Robitnyk", Detroit, Mich., 1748 Michigan Ave. U. S. A.

Ам. Кружок ім. В. Винниченка

Відбуває свої збори кождого понеділка о 8. год. вечером, а ніді на 1034 Main St. & Magnus. Ave. Приймають нових членів. Місячна вкладка для товариків 15 цен. для товаришок 10. цен. Всякі листи і гроші висилати почтові: належить ся писати на адресу:

Ам. Кружок ім. В. Винниченка
Box 4148.
Winnipeg, Man.

Dr. A. SILVERMAN

Русько-польський лікар. Спеціялет венеричних, шкірних і внутрішних недуг. Дичить також всякі недуги жіночі.

Ординує в офісі на:
395 Selkirk Ave.
Телефон: St. John 1716.

Війна! Війна!

В часі війни кождому потрібно мати. Русько Кингарія своїм наклядом видала

АТЛАС

з українській мові містить 54 мапи на 111 сторінках мап і з практичним поясненєм за сонце місяць і зорі та про земну кулю. Ціна $1.00 оправ. $1.25 на 5 штук 1 дарон.

RUSKA KNYHARNIA
850 Main St. Winnipeg Man.

Війна. Війна.

Війна і війна відкінному сьвіті притягнули всіх робітників. Через війну повстало велике безробітє і робітникам нема ні що вижити і збрати ся.

Тому, ми вносили ціну своїх товарів на день 16-17-18-19 вересня с. р. так що кождому робітникови можна буде приготовити ся на зиму з убранєм.

Перечитайте наше оголошенє на стороні 1.

Наше адреса:

BANKRUPT STOCK EXCHANGE
641 Main St.

Головний офіс на 182 Logan Ave. продає лише гуртовно.
ФІЛІЯ: BLUE STORE DAUPHIN, MAN.

Русько - Німецький шпиталь
Dr. G. Kalichman-a

Спеціяльне лічене всіх венеричних (сифіліс, трипер і другі) і внутрішних, як очий, очий і ушей

Найновійше і найпевнійше

лічене сифіліс „606" проф. Ельліха. Лічене шкірних болезнь. Лічене електрично. Аппарати знаємо по найлекше на надлежите видачу.

OFFICE & HOSPITAL
453 Selkirk Ave. Winnipeg.
Phone: St. John 1772.

ARTHUR M. DOYLE, L. L. B.

Адвокат, Повномочник, Нотар, Комісіонер, оборонець в цивільних та кримінальних справах і т. п.
В Н. КОЛІСНИК перекладач на англійску мову. Виконує тут.
Адвокатуро від сонце

Філія: 903 MAIN ST.
PHONE ST JOHN 1284. Winnipeg, Man.

УКРАЇНСЬКА ФАБРИКА ГУРТОВИЙ СКЛАД РІЖНИХ МЕБЛІВ

ня: столів, крісел, канапе-ляриних бюр, шаф і т. п. У мене можете дістати ріжнородні зимні і літні двері. Продаю шиби і зеркала. Висилаю також замовленя на провінцію, по дешевих цінах.

M. Hawrycz
1182 Selkirk Ave.
Winnipeg, Man.
Phone St. John 2372

Передплачуйте сатиричнo-гумористичну часопись

„Жало"

Жалость вашу можна, яка одна лиш пруд. Виходить два рази на місяць коштує лиш $1.50 на рік. Для пра дплатників „Р. Н." п. 50. Гроші висилайте на адресу:

„ZALO"
ул. Сиповальского ч. 14
Lemberg, Austria.

Добуч вашу дітьвоїть підчас пасуваня в
MOLER BARBER COLLEGE.
Ми научимо борбетти в місяці тиждень. Можем дати вам научити ся, з платнею від $15.00 до $18.00 тиждень. Тепер з видами миструбуємо борбетів в дешевими Moler'a, Опоробійтесь тих що відмовляють ся від вашої ідеї, найдіть і оглянете, найбільший і найкращий борбетський College дістаєте дерев перший металет.
Дивіть ся на вивіску
MOLER
Cor. Kingst Pacific Ave. Winnipeg.
Otzi Ruptsa i Port William.

Відділ У.С.Д. П. в Канаді.

Вопрах пра філіяльних, як заснувати відділ і устроювати масові мітінги треба зголошуватись на адресу партійного організатора:
John Boyda
Box 1051 Montreal, Que.

По партійні стемпелі, книжочки та конституції треба зголошуватись тільки на адресу партійного секретаря: M. Jeremijczuk
Box 3658 - Winnipeg, Man.